

РЕШЕНИЕ

№ 5822

гр. София, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10371** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 83, ал. 4, във връзка с чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД срещу Акт за дерегистрация по Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) № 140991700920177 от 02.06.2017 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП, [населено място], офис П., потвърден с решение № 1313/10.08.2017 г. от Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, [населено място].

В жалбата, от съда се иска актът за дерегистрация по ЗДДС да бъде отменен, като незаконосъобразен. Според оспорващия прилагането на чл. 176 от ЗДДС е възможност, а не задължение за органите по приходите. Твърди, че с оглед това издалият акта орган по приходите е следвало да мотивира преценката си за приложение на разпоредбата, което в случая не е сторено. Счита, че това е достатъчно основание за отмяна на акта, като незаконосъобразен. В подкрепа на инвокираните доводи е цитирана практика на Върховния административен съд (ВАС). Посочва се, че при издаването на оспорения акт не е съобразено обстоятелството, че дружество с дългогодишен опит и лицензирано за извършване на транспортна дейност в обществения превоз на пътници на територията на [населено място]. В тази връзка се позовава на Регламент /ЕО/ № 1370/2007 г. от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт, както и наредбите, регулиращи отношенията по субсидиране на обществени

пътнически превози по нерентабилни автобусни линии. Оспорващият счита, че с подзаконовите нормативни актове, а именно Наредба № 3/2005 г. за условията и реда за предоставяне на средства за субсидиране на превоза на пътниците по нерентабилни автобусни линии във вътрешноградския транспорт и транспорта в планински и други райони и Наредба № 2/2006 г. за условията и реда за предоставяне на средства за компенсиране на намалените приходи от прилагането на цени за пътуване по автомобилния транспорт, предвидени в нормативни актове за определени категории, с които са предвидени ограничения на размера на дължимите компенсации, е нарушено правото на Европейския съюз (ПЕС). Заявява, че това е довело до нарушаване на правото му да бъде компенсиран за извършваната от него дейност в обществена полза, тъй като му е предоставяно частично, а не пълно компенсиране. Твърди, че в тази връзка има вземания в размер на 3 346 350,00 лв. за периода 2011 г. - 2016 г., за които е предявил иск пред съда. Оспорва съпоставянето на размера на задълженията му с балансовата стойност на наличните активи и сочи, че притежаваните от дружеството земя и сгради са с балансова стойност в размер на 1 800 417,00 лв., но данъчната им оценка възлиза на 5 486 244,00 лв. В потвърждение на това прилага удостоверения за данъчна оценка, издадени от [община]. В заключение се позовава на обстоятелството, че е налице одобрен от НАП погасителен план за заплащане на дължимите публични задължения, който изпълнява в срок.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият не се представлява. От адвокат Д. е постъпило писмено становище, в което поддържа жалбата, по аргументи изложени в нея и в представените по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП, [населено място], не се явява. Пълномощникът му юриконсулт М., оспорва жалбата.

По допустимостта на жалбата: Решение № 1313/16.08.2017 г. от Директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП, [населено място], което е изпратено на електронния адрес на дружеството и се счита за връчена на 18.08.2018 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган по пощата, като видно от пощенското клеймо на приложения към преписката пощенски плик, това е станало на 31.08.2017 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

1. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че с Протокол № С 170014-026-0005096 от 08.03.2017 г., съставен от главен публичен изпълнител, са обобщени данни за съществуващи задължения на „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД по справки-декларации /СД/ по ЗДДС и е посочен размер на наложените обезпечителни мерки с постановления, както следва: постановления изх. № С-06-1260 от 21.04.2009 г. и изх. № С-06-1282 от 22.04.2009 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, П.; постановления изх. №

2553-00-719 от 15.04.2010 г., изх. № 2553-00-2404 от 24.06.2011 г., изх. № 2553-00-2405 от 24.06.2011 г. и изх. № 2553-00-2023 от 22.06.2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“; постановление изх. № 0558/2014/000263 от 30.03.2015 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], офис П..

Публичният изпълнител е дал становище за наличие на предпоставки за дерегистрация по ЗДДС на жалбоподателя, предвид обстоятелството, че задълженията на дружеството в размер на 3 765 762,42 лв. надхвърлят стойността на активите му. Със служебна бележка изх. № 446-15 от 09.03.2017 г. Заместник-директор на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, [населено място] е уведомил ръководството на ТД на НАП, [населено място] за необходимостта от извършване на проверка на жалбоподателя, включително за движение на парични потоци и начин на разплащане, предвид наложените на дружеството обезпечителни мерки за неплатени публични задължения. Извършването на проверката е възложено с Резолюция № П-22001417040322-ОРП-001 от 10.03.2017 г. На дружеството е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № П-22001417040322-040-001 от 22.03.2017 г. Указано е, че следва да представи хронология на счетоводните записвания и годишни оборотни ведомости за периодите от 01.01.2012 г. до 31.01.2017 г. и да даде писмени обяснения за начина на разплащане. Представени са документи с писма вх. № 53-06-477 от 21.04.2017 г. и вх. № 53-06-569 от 12.05.2017 г. С Протокол № П-22001417040322-073-001 от 30.05.2017 г. на орган по приходите при ТД на НАП, [населено място], офис П. са обективирани резултатите от направената проверка, като са взети предвид и данните от информационната система на НАП. Констатирано, че за периодите от месец януари 2012 г. до месец април 2017 г. дружеството е подало справки-декларации /СД/ по ЗДДС с деклариран резултат - данък за внасяне, който не е внесен. Описаните в протокола невнесени задължения са в размер на 487 344,26 лв. По данни от информационната система на НАП е установено, че жалбоподателят има общо невнесени публични задължения в размер на 3 880 852,23 лв., в т. ч. главница в размер на 2 407 612,90 лв. и лихви в размер на 1 473 239,33 лв. Въз основа на представените от лицето оборотни ведомости е установено, че стойността на активите му възлиза на 2 446 647,04 лв., в т. ч. земи - 727 734,00 лв., сгради и конструкции - 1 074 045,04 лв., машини и оборудване - 81 022,00 лв., транспортни средства - 537 385,03 лв., стопански инвентар -18 297,18 лв. и офис обзавеждане - 8 163,50 лв.

При така установените факти, с Резолюция за извършване на проверка № 142691700920031 от 02.06.2017 г., издадена от старши инспектор по приходите, ръководител екип „Проверки“ в ТД на НАП С., офис П., е възложено извършването на проверка за наличие на основания за дерегистрация по ЗДДС на „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД.

Констатациите са дали основание на органа по приходите да приеме, че „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД системно не изпълнява задълженията си по ЗДДС и има установени публични задължения, общата стойност, на които надхвърля стойността на активите му, поради което на основание чл. 176, т. 3 и т. 4, във връзка с чл.106, ал. 2, т. 2, б. „б“ от ЗДДС е издал оспорения акт за дерегистрация.

2. Анализ на установените факти и правни изводи.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице

предпоставките на чл. 176, т. 3 и т. 4 от ЗДДС, а именно, че дружеството системно не изпълнява задълженията си по ЗДДС и че има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения.

Съдържанието на прекратяването на регистрацията по ЗДДС и нейните последици са уредени в чл. 106, ал. 1 от ЗДДС. Дерегистрацията се изразява в забрана за данъчния субект да начислява ДДС и да приспада данъчен кредит след датата на прекратяване на регистрацията, освен ако законът предвижда нещо. Регистрацията се прекратява по инициатива на регистрираното лице или на приходната администрация. В хипотезите на задължителна дерегистрация по чл. 107 от ЗДДС администрацията действа в условията на обвързана компетентност, а в тези по чл. 176 във вр. с чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б" от ЗДДС упражнява дискреция. Процесуални правила относно вписването в специалните регистри (като този по ЗДДС) се съдържат в чл. 83 от ДОПК. Относно оспорването на актовете в регистрационното производство е приложим редът за оспорване на РА (чл. 83, ал. 4 от ДОПК). Систематичното място на чл. 176 в глава петнадесета от ЗДДС, уреждаща правомощията на органите по приходите за предотвратяване на данъчни измами, определя юридическите факти, представляващи основания за дерегистрация по преценка на администрацията, като източник на опасност от загуба на данъчни приходи.

Настоящият съдебен състав не споделя довода на жалбоподателя, че оспореният акт за дерегистрация не съдържа мотиви. Вярно е, че в него са посочени само основанията за издаването му - чл. 176, т. 3 и т. 4 от ЗДДС. Но също е посочено, че обстоятелствата, дали възможност на органа по приходите да упражни властническите си правомощия се съдържат в Протокол № П-22001417040322-073-001 от 30.05.2017 г. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.Ш.1975 г., ОСГК на ВС, мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган. В посочения протокол от извършената проверка, са описани подадените от дружеството справки-декларации по ЗДДС с деклариран данък за внасяне за периодите от месец януари 2012 г. до месец април 2017 г. включително, посочен е размер на данъка за всеки период поотделно, установено е, че същият не е внесен. Касае се за системно неизпълнение на задължения, произтичащи от разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДДС. Внасяне на данъка и сроковете, в които следва да се изпълни то са императивно установени чл. 89, ал. 1 и чл. 125, ал. 5 от ЗДДС. Видно от доказателствата по преписката, в продължение на шестдесет и четири последователни месеца данъчният субект не е внасял декларираните от него задължения за ДДС. В свое решение № 999 от 25.01.2017 г. по адм. д. № 940/2016 г., I отделение, ВАС посочва, че при липса на легално определение за "системност", поведението на данъчния субект трябва да сочи на повтаряемост и регулярност, без да е случайно или ad hoc. Целта на законодателя е да се санкционират неизправните данъчни субекти, които нееднократно и в продължение на дълъг период от време "системно", т. е. повтарящо се, нарушават законовите разпоредби и това води до нарушаване на системата на облагане с ДДС. Визираното в нормата на чл. 176, т. 3 ЗДДС "неизпълнение на задължения по този закон" представлява нарушението на чл. 89, ал. 1 ЗДДС - когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в републиканския бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на НАП в срока за

подаване на справка-декларацията за този данъчен период.

В разглеждания казус е установено и наличие на основанията по чл. 176, т. 4 от ЗДДС. Видно от представената по преписката справка от данъчната сметка на лицето, изготвена към 30.05.2017 г., дружеството има публични задължения за данък върху добавената стойност по СД по ЗДДС, за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения и за задължения за задължителни осигурителни вноски по декларации обр. 6 по Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, както и задължения, установени с Ревизионен акт № [ЕГН] от 23.07.2013 г. Общо задълженията на жалбоподателя към 30.05.2017 г. са в размер на 3 848 769.43 лв., в т. ч. главница в размер на 2 407 612,90 лв. и лихви в размер на 1 441 156,53 лв.

Независимо от твърденията на жалбоподателя, към датата на постановяването на решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ не е установено, че „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД е започнало да погасява задълженията си, поради което доводите, че е налице погасителен план, в случая следва да се считат за неотнормирани към спора.

Неоснователно е и наведения с жалбата довод, че дружеството притежава земя и сгради с балансова стойност в размер на 1 800 417,00 лв., чиято данъчна оценка е в размер на 5 486 244,00 лв. Вярно, че в чл. 176, т. 4 от ЗДДС не е посочено, по какъв критерий следва да бъдат оценени активите на лицето, за което са налице предпоставки за дерегистрация по ЗДДС. В случая може да се приложи по аналогия разпоредбата на чл. 195, ал. 6, т. 1, изр. 1 от ДОПК (в приложимата редакция към издаването на акта), съгласно която обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите. След изменението на тази разпоредба (ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 5.08.2023 г.), е предвидено, че обезпеченията се извършват по стойност на активите по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси за недвижими имоти. В тежест на жалбоподателя е да представи необходимите доказателства, за установяване на твърдяната стойност на притежаваните от него недвижими имоти, съгласно данъчната им оценка, както и за липсата на учредени тежести върху тях. Такива доказателства не се съдържат по преписката и не са представени в хода на съдебното производство.

Изложеното не дава възможност на съда да се съгласи, че оспорения акт е издаден в нарушение на материално-правни разпоредби и целта на закона. Неизпълнението на задължението за внасяне на ДДС в продължение на няколко години сочи на системност на това поведение и дава възможност на органа по приходите да осъществи правомощията си по чл. 176, т. 3 от ЗДДС, прекратявайки регистрацията по ЗДДС на дружеството.

Съдът намира в случая за неотнормирани обстоятелствата, че „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД е било отново регистрирано по ЗДДС след издаването на оспорения акт, без да е налице промяна във фактическите обстоятелства, послужили за издаването му. Както беше посочено по-горе с дерегистрацията по ЗДДС цели постигането на дисциплиниращ ефект върху лицата, които системно не изпълняват публичните си задължения към бюджета. Неоснователно е оплакването на касатора за нарушение при упражняването от страна административния орган на дадените му от закона диспозитивни правомощия. Вярно е, че в случая органът по приходите действа в условията

на оперативна самостоятелност, т.е. актът не може да засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава, а ако с него се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, следва да се приложат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. В конкретния случай, целта на закона е постигната, тъй като е констатирана системност в неизпълнението на законовото задължение по чл. 89, ал. 1 ЗДДС от страна на дружеството. Наложена превантивна мярка не засяга интересите на лицето в по-голяма степен от необходимото, тъй като същото многократно е предупреждавано от приходните органи за последиците от системното неизпълнение на задължения му. На „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД многократно е предоставена възможност за избягване на неблагоприятните последици от дерегистрацията, чрез предприемане на действия за погасяване на задълженията му. Въпреки тази действия на приходните органи лицето упорито във времето в продължение на няколко години не е коригирало правонарушаващото си поведение, което правилно е квалифицирано като основание по чл. 176, т. 3 ЗДДС за дерегистрация.

На последно място по отношение на причините, довели до неизпълнение на публичните задължения на дружеството, включително твърдяното с жалбата несъобразяване на националното законодателство за субсидиране на обществения превоз с Регламент /ЕО/ №1370/2007 г., същите са неотнормирани към задълженията лицата, регистрирани по ЗДДС и не могат да послужат като основание за неприлагане на разпоредбата на чл. 176 от ЗДДС.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са своевременно поискани от пълномощника му, поради което следва да му бъдат присъдени. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника, следва да се присъди сумата от 1000 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4, във връзка с чл. 83, ал. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № 140991700920177 от 02.06.2017 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП, [населено място], офис П., потвърден с решение № 1313/10.08.2017 г. от Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА „Пътнически Превози-Перник“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, [населено място] сумата от 100 (хиляда) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, за осъществено

процесуално представителство по административно дело № 10371 по описа за 2017 г. на Административен съд София – град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.